

Kangrenli İhbalım

– ÖNDER_34 · 30 Aralık 2017

Fikrim eğik büyük olmasada
Yolum hep yokuş oldu
Sustum suçlu oldum
Konuştum çok bilmiş dediler
Baktım olmuyor kaçtım uzaklara
Yinede kurtulamadım zehir dilerinde

Değişmedi markus talihim
Yağmurdan kaçarken doluyla tutuldum
Göz yaşı olup toprakta kurudum
Kurduğum düşleri ayaz vurdu üşüttü
Benim bu siyah ihbalım peşimi bırakmadı
Nereye gittiysem buldu beni

Sözlerim dilime küstü
Gece yalnızlıkla başıma üçüştü
Dinmeyen sancı kangrene dönüştü
Korkuların dağ gibi büyüdü
Kurduğum hayaller küçüldü
Çözemedim bu nasıl bir kör düğümdü

Ne idim ne oldum
Çölde serap olup kayboldum
Seyyah misali diyar diyar dolaştım
Sabır deyip her zorluğa göğüs gerdim
Güçsüz kalıp kadere boyun eğdim
Bu yaşıma böyle geldim